

Så här gör du för att skriva ut och sortera sidorna i sagan:

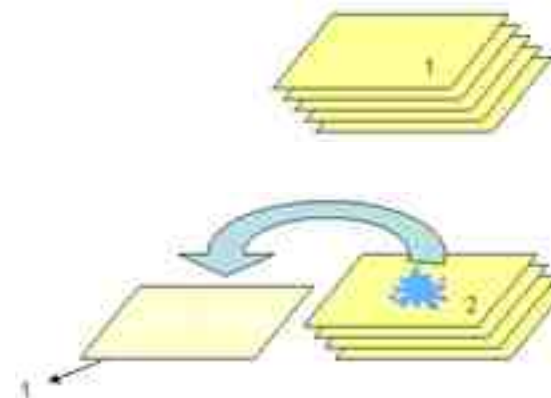
Steg 1. Skriv ut berättelsen på A4 ark.

Om du har en skrivare som skriver ut dubbelsidigt, tänk på att inte skriva ut den här sidan, dvs skriv ut sida 2 och framåt. Då kommer sidorna att hamna i rätt ordning och du behöver endast häfta ihop sidorna.

Om du inte har en skrivare som skriver ut dubbelsidigt, skriv ut alla sidor och lägg högen med papper med sidan 1 uppåt.

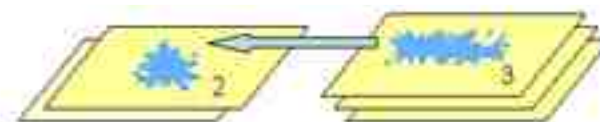
Steg 2. Vänd upp sida 1, precis som du skulle öppna en bok.

Nu har du två högar, baksidan på sida 1 till vänster och framsidan på sidan 2 till höger.

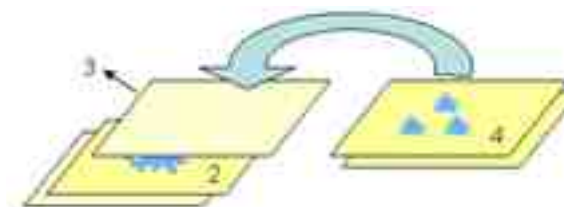
Steg 3. flytta över sida 2 till vänster utan att vända den.

Nu har du framsidan på sida 2 till vänster och framsidan på sida 3 till höger.

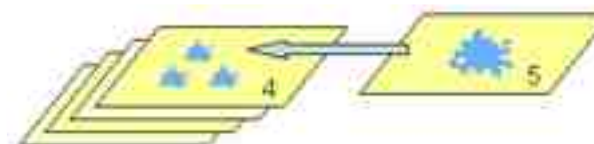
Steg 4. Vänd upp sida 3 och lägg den på sida 2, precis som när du öppnar en bok.

Nu har du baksidan på sida 3 till vänster och framsidan på sida 4 till höger

Steg 5. flytta över sida 4 till vänster utan att vända på den.

Nu har du framsidan på sida 4 till vänster och framsidan på sida 5 till höger. Fortsätt och upprepa steg 4 och 5 tills alla sidorna är sorterade. Häfta ihop alla sidorna.

Nu är boken klar att läsa.

Felix ballongfärd

Tycker du om den här sagan?

Surfa in på www.wirework.se/smasagor

Där kan du hitta fler sagor
Har du funderingar, kommentarer eller frågor skicka ett
epostmeddelande till

jonny_carlsson@passagen.se

Copyright 2008 Jonny Carlsson

Rev: 5

Det här är Felix. Han är som rävar är mest, busig, listig och fruktansvärt nyfiken. Det är väl inget konstigt med det, om det inte vore för att han bor i en sagoskog och som du kanske vet så kan de mest underliga saker hända där.

Den här sagan börjar en varm och solig försommardag. Felix hade just avslutat sin förmiddagslur och letade efter något att äta när han hittade en ballong, en stor, fin, röd ballong. Det var nog den finaste ballong Felix någonsin sett. Den hade trasslat in sig i en buske och kunde inte komma lös.

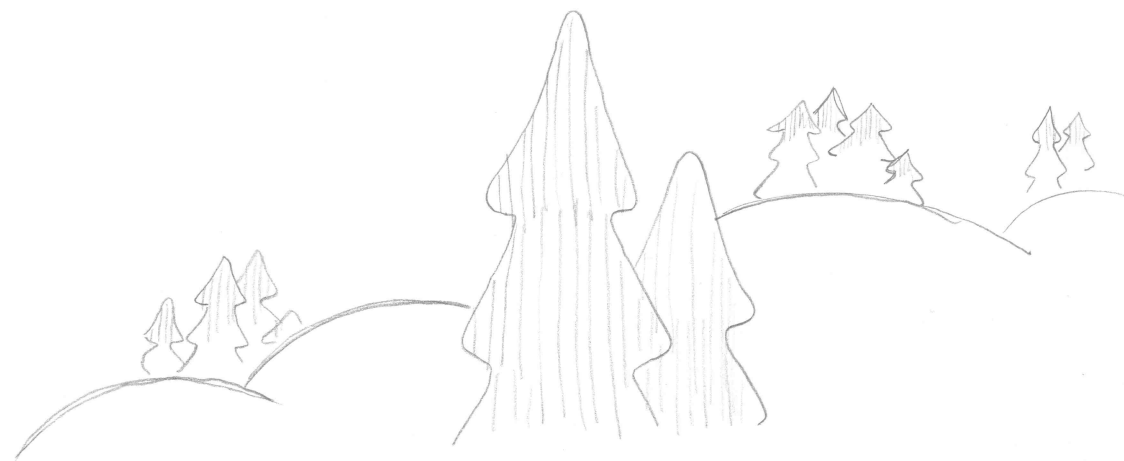
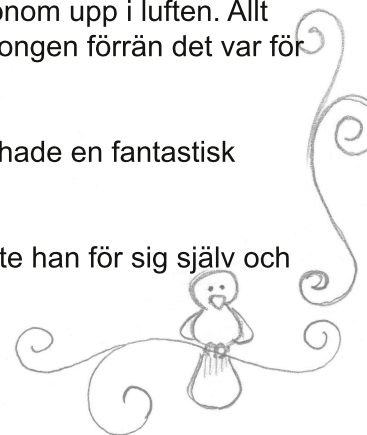

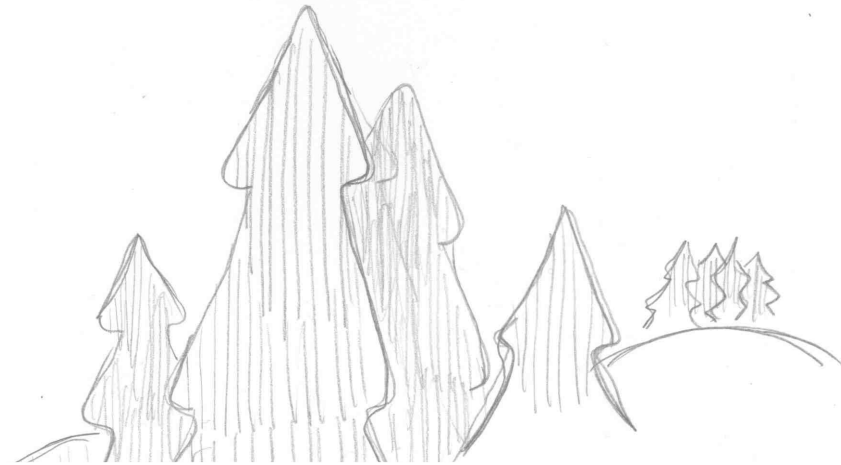
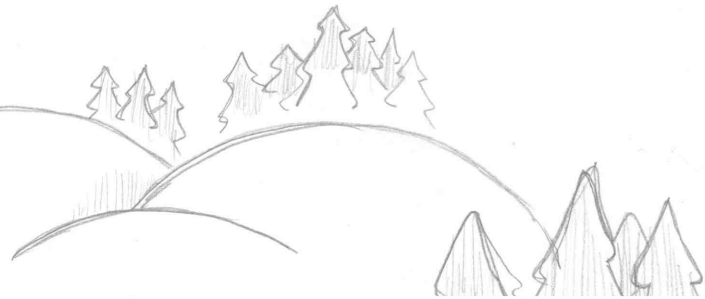
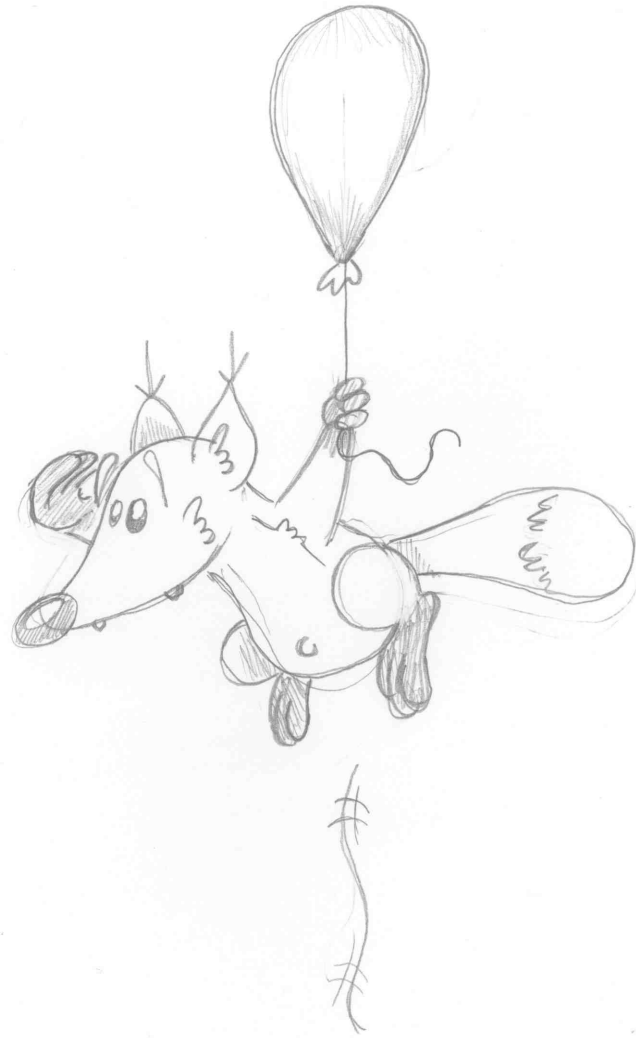

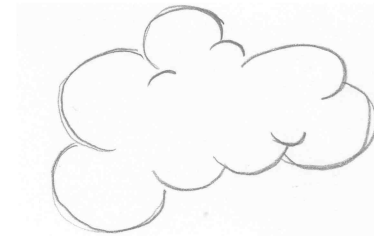
Felix kunde inte motstå den, försiktigt trasslade han lös snöret och innan han visste ordet av hade ballongen dragit med honom upp i luften. Allt gick så fort att han inte kom sig för att släppa ballongen förrän det var försent.

Han flög högre och högre upp bland molnen och hade en fantastisk utsikt över skogen.

- Jag undrar om jag kan se min lya härifrån? tänkte han för sig själv och spanade ut över skogen.

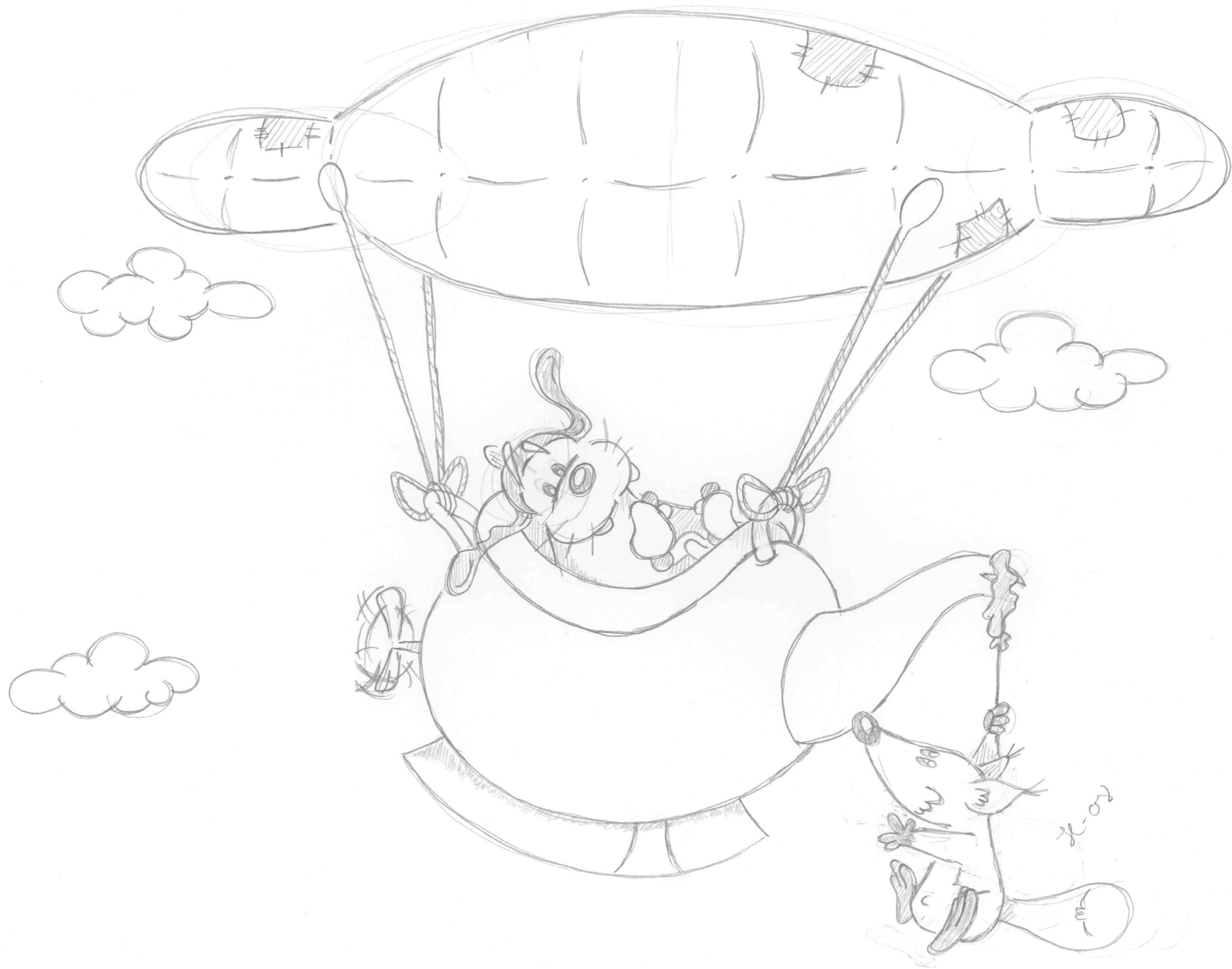
Längre hann han inte tänka förrän han hörde ett högt PLOPP!
Han hade krockat med en annan luftballong, och kan du tänka dig, det var en tekanna som hängde under en jätteballong.

- Ojoj där, hojtade valrossen som styrde tekannan. Gick det bra? Ta tag i min hand så drar jag ombord dig.
- Jag heter Valle Valross, trevligt att träffas, tjoade valrossen glatt när Felix äntligen tagit sig ombord. Han skakade ivrigt Felix hand och Felix hälsade så artigt han kunde med andan i halsen.

Valle fortsatte:

- Jag ber om ursäkt, det var inte min mening att köra på dig sådär, verkligen otur.....men det var tur också. Jag behöver lite extra hjälp om du är sugen på lite äventyr förstås.

Felix älskade äventyr och glömde precis bort att han var både trött och anfördd.

- Här ska du få se, sa Valle och vecklade ut en gammal gulnad karta. Det här är en skattkarta som jag har hittat. Det enda vi behöver göra är att följa kartan och gräva upp skatten. Enkelt va? Vi delar allt vi hittar lika, om du ställer upp förstås.

- Klart jag ställer upp, jublade Felix, när sätter vi igång?

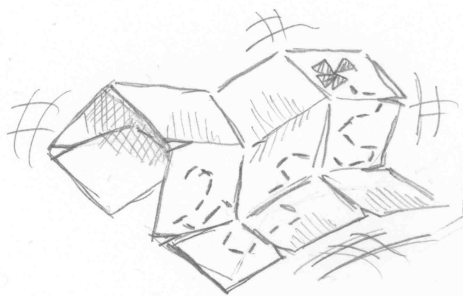
Det här hade nog kunnat bli ett ganska lugnt äventyr om det inte hade varit för allt som hände sedan.....

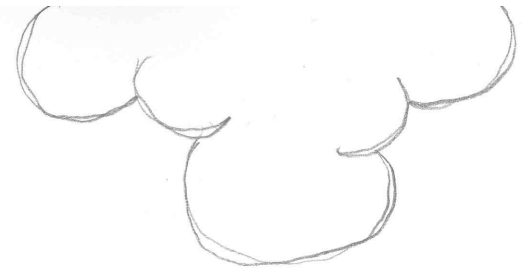
för just som Felix tog tag i karta så kom en stark vindpust och ryckte den ur händerna på honom. Kartan flög över relingen på ballonkorgen och försvann.

- Nej, skrek Felix och kastade sig efter kartan. Som tur var fångade Valle in honom just som han höll på att ramla över kanten.

- Lugn, lugn, vi hinner nog ikapp den, skrattade Valle och vände ballongen.

Kartan hade redan seglat utom synhåll och de fick leta en god stund innan Valle fick syn på den.

- Ånej, inte där, vilken otur, suckade han. På ett moln låg en stor krokodil och sov. Han såg rätt ruskig ut och kartan hade landat mitt på hans mage. Där låg den nu, utom räckhåll både för Felix och Valle.

- Det där är Konrad Krokodil, viskade Valle. Folk säger att han är den elakaste krokodilen på hela himlavalvet.

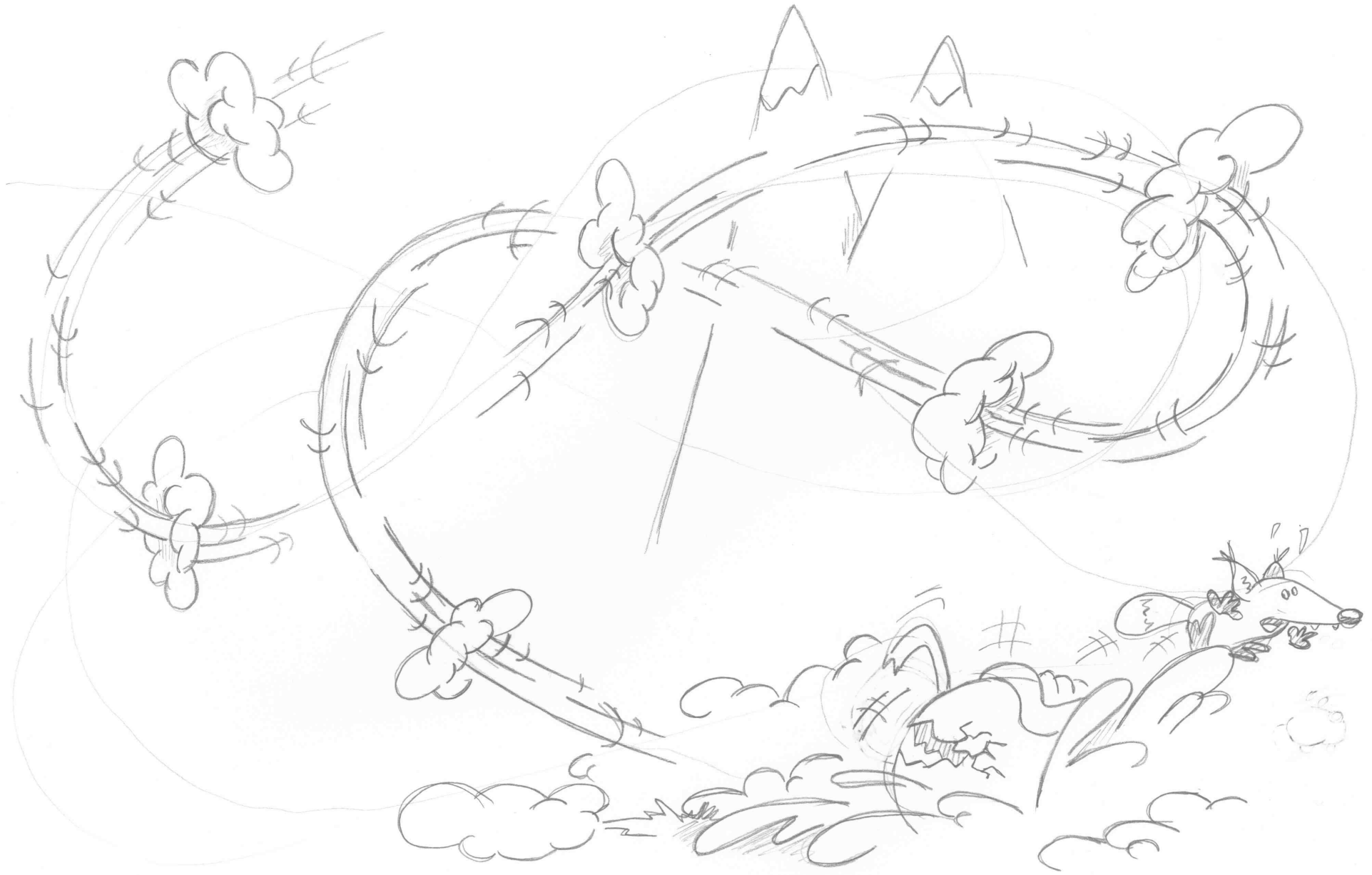
- Tänk om vi kunde fiska tag i kartan och smyga iväg utan att han vaknar, men det är omöjligt i den här stora ballongen, mumlade Valle för sig själv.

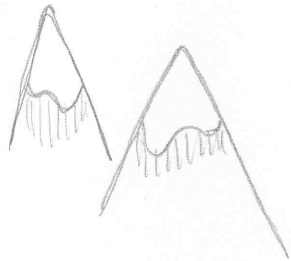
- Hmm, fiska tag i....., liten ballong..... funderade Felix. Jag har det, nu vet jag hur vi ska göra. Jag har en plan, viskade han och log.

- I min lya har jag ett fiskespö och en hel massa ballonger. Vi blåser upp alla ballonger och med dem på ryggen flyger jag tyst och försiktigt upp till Konrad. Väl där fiskar jag tag i kartan med hjälp av fiskespöet och sedan kan vi smyga iväg utan att han upptäcker något. Smart va? frågade Felix.

Det tyckte Valle var en alldeles utmärkt ide.

- Då måste vi bara landa då, sa Valle och kastade en orolig blick mot marken. Jag har aldrig landat en sådan här makapär tidigare. Det här är min första flygtur, men ner kommer vi alltid skrockade han och styrde våghalsigt ballongen mot marken.

- Va, har du aldrig.... längre hann inte Felix innan ballongen började kränga hit och dit. Ballongen åkte runt som den värsta berg- och dalbana du kan tänka dig och några sekunder senare kraschlandade de på en åker inte allt för långt från Felix lya.

- Det här gick ju rätt så bra ändå, hostade Valle när han kravlade sig fram under ballongen, lite kontaktlim och tejp så är ballongen i skick som ny.

Felix var inte riktigt lika optimistisk, men han ville inte göra Valle ledsen.

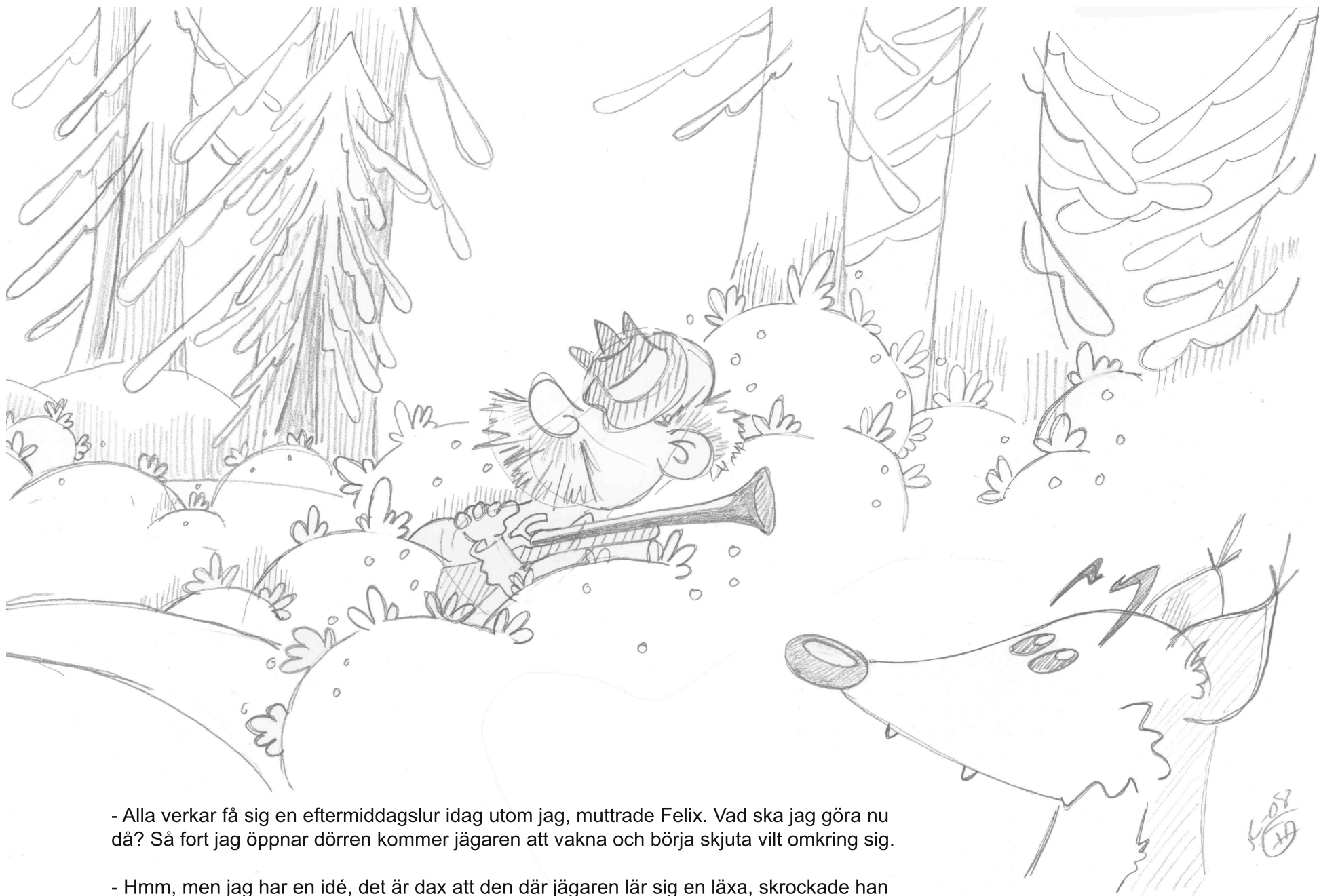
- Jag hämtar grejorna i min lya, medan du lagar ballongen, så syns vi här på en stund sa Felix och promenerade iväg.

Det var inte långt, Felix kunde redan skymta ingången till sin lya mellan granarna.

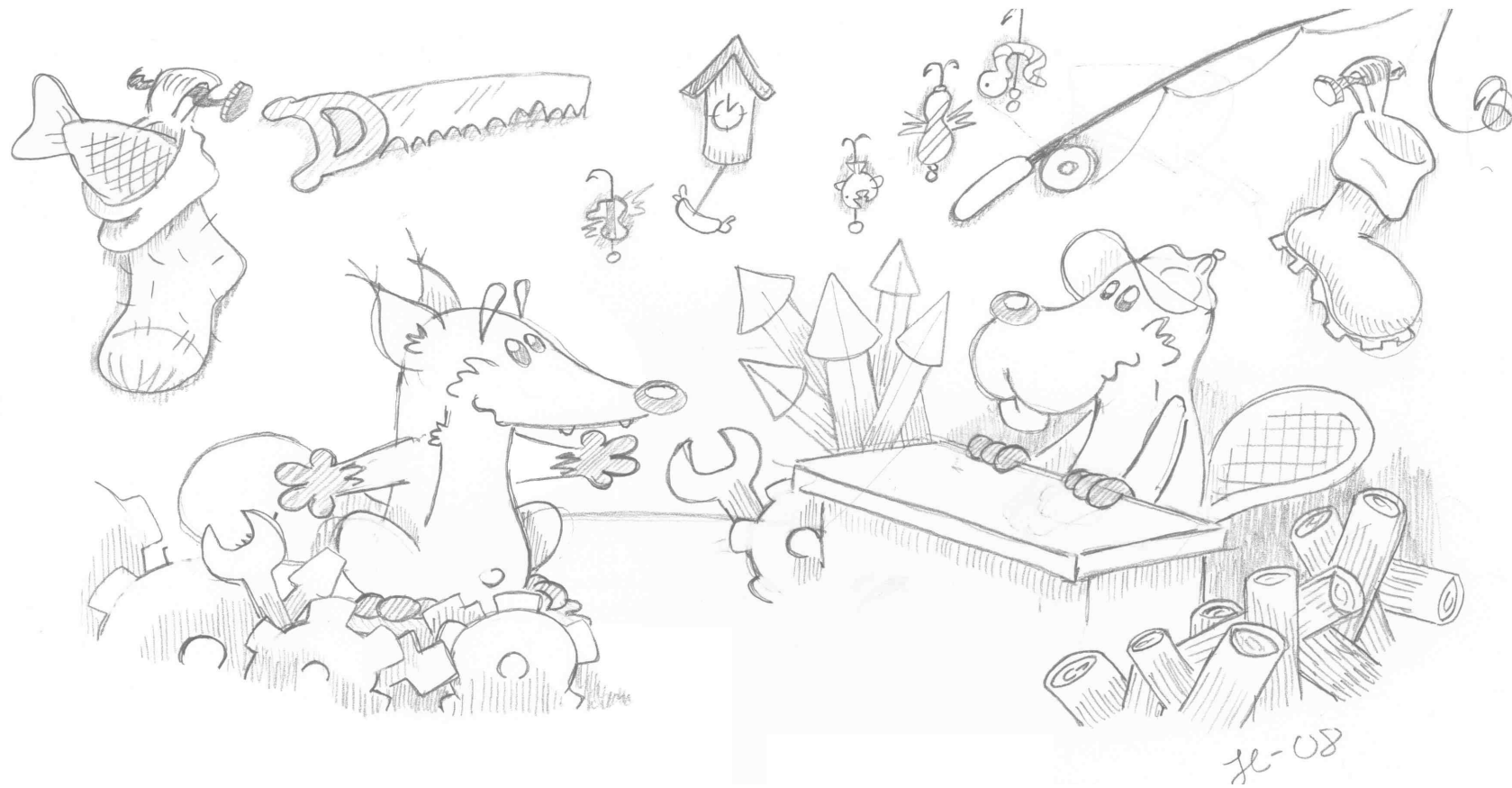
Det var tur att Felix var så kvick, för när han rundade den sista kurvan såg han någonting som blänkte till i buskarna alldeles bredvid lyan.

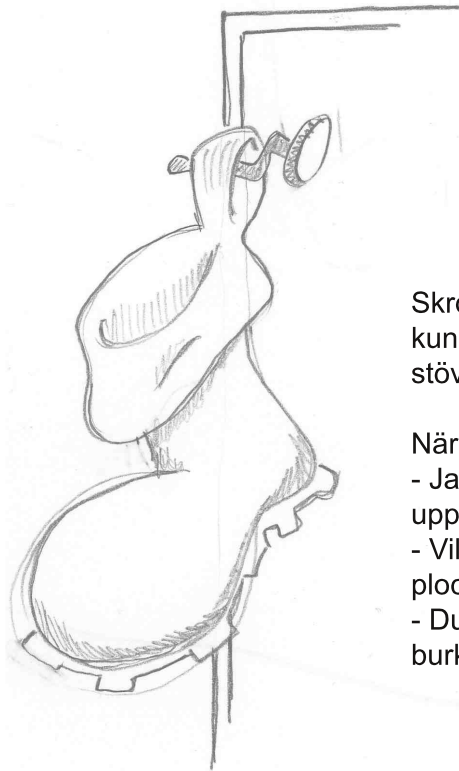
- Det är ju jägarens gevär, hann han tänka innan han kastade sig i skydd bakom några buskar och väntade på första skottet. Han väntade och väntade och när han till slut tog mod till sig och kikade fram bakom en stor sten såg han att jägaren låg och sov bland buskarna, lutad mot en trädstam.

- Alla verkar få sig en eftermiddagslur idag utom jag, muttrade Felix. Vad ska jag göra nu då? Så fort jag öppnar dörren kommer jägaren att vakna och börja skjuta vilt omkring sig.

- Hmm, men jag har en idé, det är dax att den där jägaren lär sig en läxa, skrockade han och styrde stegen mot skrothandlare Bävers damm.

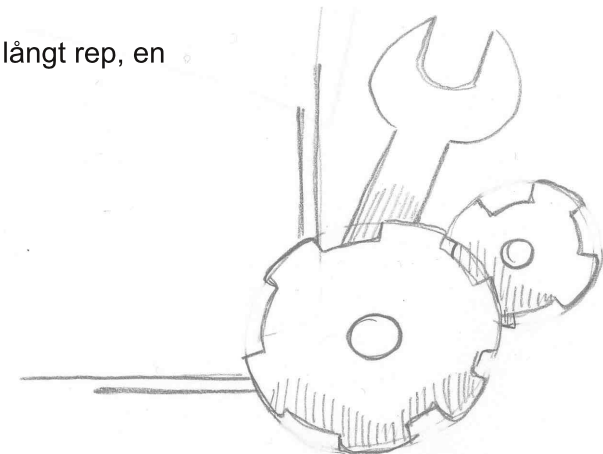
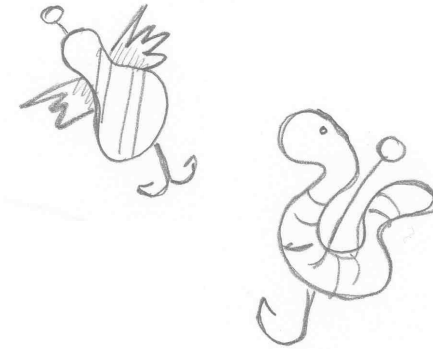

Skrothandlare Bäver tyckte om att spara på saker och i hans butik kunde man hitta allt mellan himmel och jord, klädhängare, gamla stövlar, cykelpumpar, skottkärror, halvättna syltburkar och mycket mer.

När Felix klev in i butiken såg han med en gång det han behövde.

- Jag behöver den största fyrverkeripjäsen du har, sa han när Bäver dök upp bakom disken.
- Vilka rackartyg har du på gång nu då ? skrattade Bäver när han plockade ner fyrverkeripjäsen från en hylla.
- Du ska få se, svarde Felix mystiskt. Jag behöver ett långt rep, en burk med färg och en gammal mopp också.

Fullastade med saker smög Felix och Bäver tillbaka till Iyan. Bäver såg förvånat på när Felix fäste moppen på raketen och målade den röd.
- Den ser precis ut som en räva, sa Bäver imponerad när Felix var klar.
- Visst blev den fin? Nu måste du hjälpa mig, vi ska fästa repet i raketen, smyga fram till jägaren och knyta fast den andra ändan i hans gevär. Sen tänder vi på fyrverkeripjäsen och jägarens gevär är borta för alltid.
Sagt och gjort, försiktigt smög sig Felix fram till jägarens gevär och knöt fast repet med en dubbelt halvslag. Jägaren märkte inget utan fortsatte att snarka så högt att granarna skakade.

Bävern kunde knappt hålla sig för skratt när Felix kom smygande tillbaka.

- Ha, ha du är inte riktigt klok Felix, men jägaren har sig själv att skylla.

- Absolut, log Felix och tände stubinen på den stora fyrverkeripjäsen.

Hela skogen skakade när raketerna satte av mellan granarna. Jägaren satte sig förskräckt upp och förstod först inte riktigt vad som hände. Med sömniga ögon såg han något rött som svischade förbi honom och fortsatte in bland träden. Han trodde att det var Felix och sträckte sig efter sitt gevär. I samma stund tog repet slut och geväret flög iväg efter raketerna. Jägaren svor en lång ful ramsa och satte av efter både gevär och raket.

- Ha, ha, ha, jag har aldrig sett någonting så roligt förut, skrattade Bäver och torkade sig i ögonen.

- Ja, honom ser vi inte i första taget, skrockade Felix.

Nu när kusten var klar slank han fort in i sin Iya och hämtade både ballonger och fiskespö. Sedan skakade han hand med Bäver, tackade för hjälpen och satte av mot gläntan där Valle väntade.

- Vilket oväsen, gick allt bra? Frågade Valle när Felix kom tillbaka.
- Jadå, inga problem, Titta vad jag har med mig, sa han och visade upp ballong och fiskespö.
- Få se nu, sa Valle medan han fyllde ballongen med luft. Vi fäster ballongen på din rygg, du flyger upp och fiskar rätt på kartan från Konrad krokodil. Sen är det vi som hämtar skatten.
- Rätt uppfattat, sa Felix medan han sakta seglade upp bland molnen.

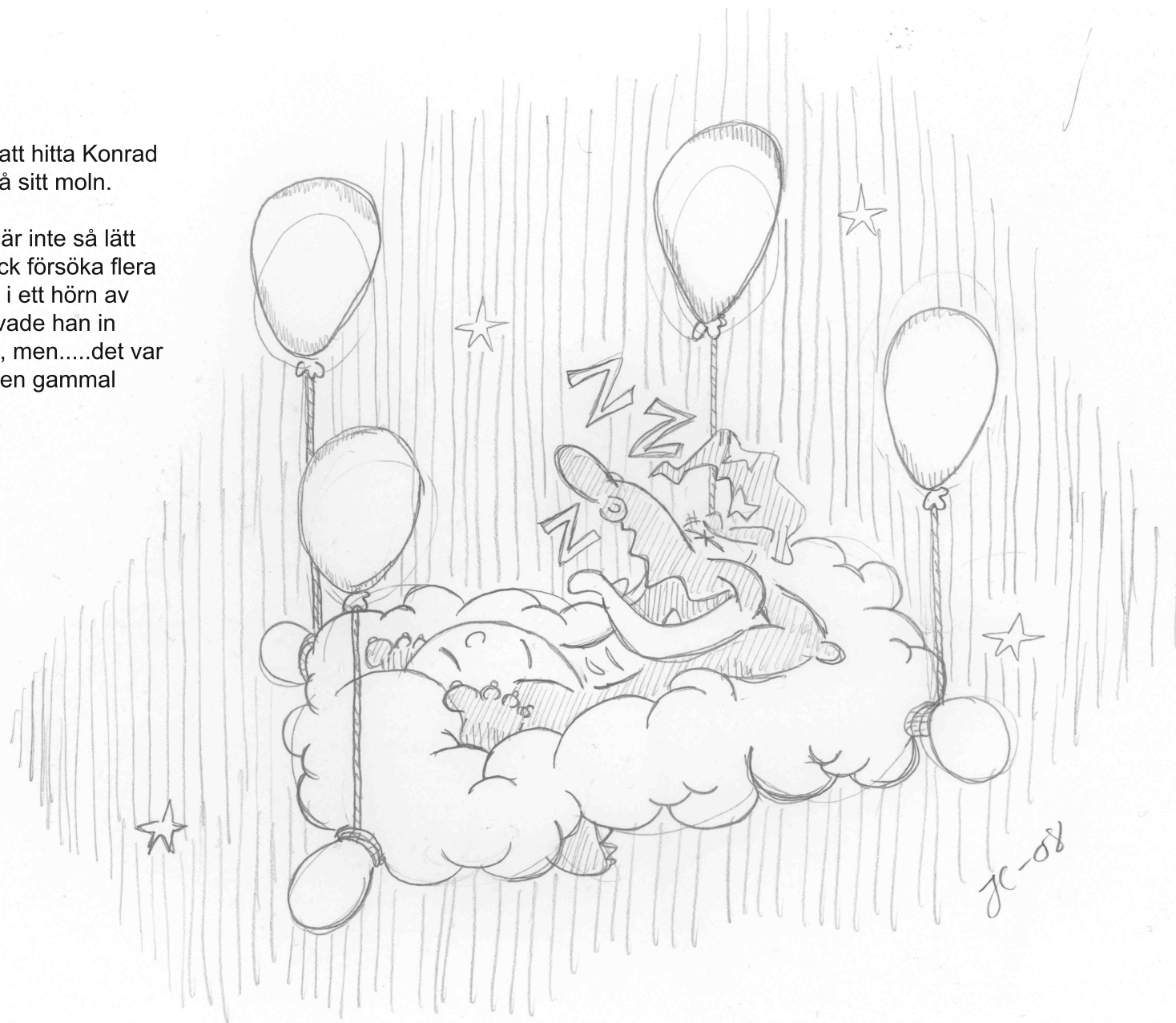

1.1

Det tog en bra stund för Felix att hitta Konrad som fortfarande låg och sov på sitt moln.

Att fånga kartor med fiskespö är inte så lätt som man först kan tro. Felix fick försöka flera gånger innan kroken fastnade i ett hörn av kartan. Försiktigt, försiktigt vevade han in linan för att inte väcka Konrad, men.....det var ju inte kartan han fångat utan en gammal tidning.

- Är det den här du letar efter? frågade någon bakom Felix rygg. Det var Konrad, han hade vaknat och upptäckt Felix när han vänt ryggen till.

- Ja, ja, stammade Felix stel av skräck.

- Varför sa du inte det med en gång? Varsågod, här får du, fortsatte Konrad och räckte över kartan till Felix. Felix förstod ingenting, Konrad verkade ju inte alls farlig. Nej, han verkade faktiskt vara rätt så snäll.

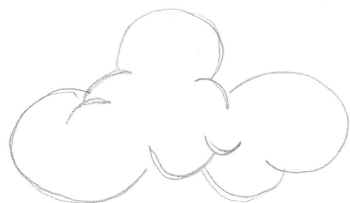
- Jag är faktiskt inte så farlig som alla säger, sa Konrad. De flesta blir rädda för mitt stora gap och alla mina vassa tänder. Så fort de ser mig springer de iväg, det är inte alls rolig.

Felix tyckte lite synd om Konrad så han sa - Vi är ute på skattjakt, har du lust att hänga med?

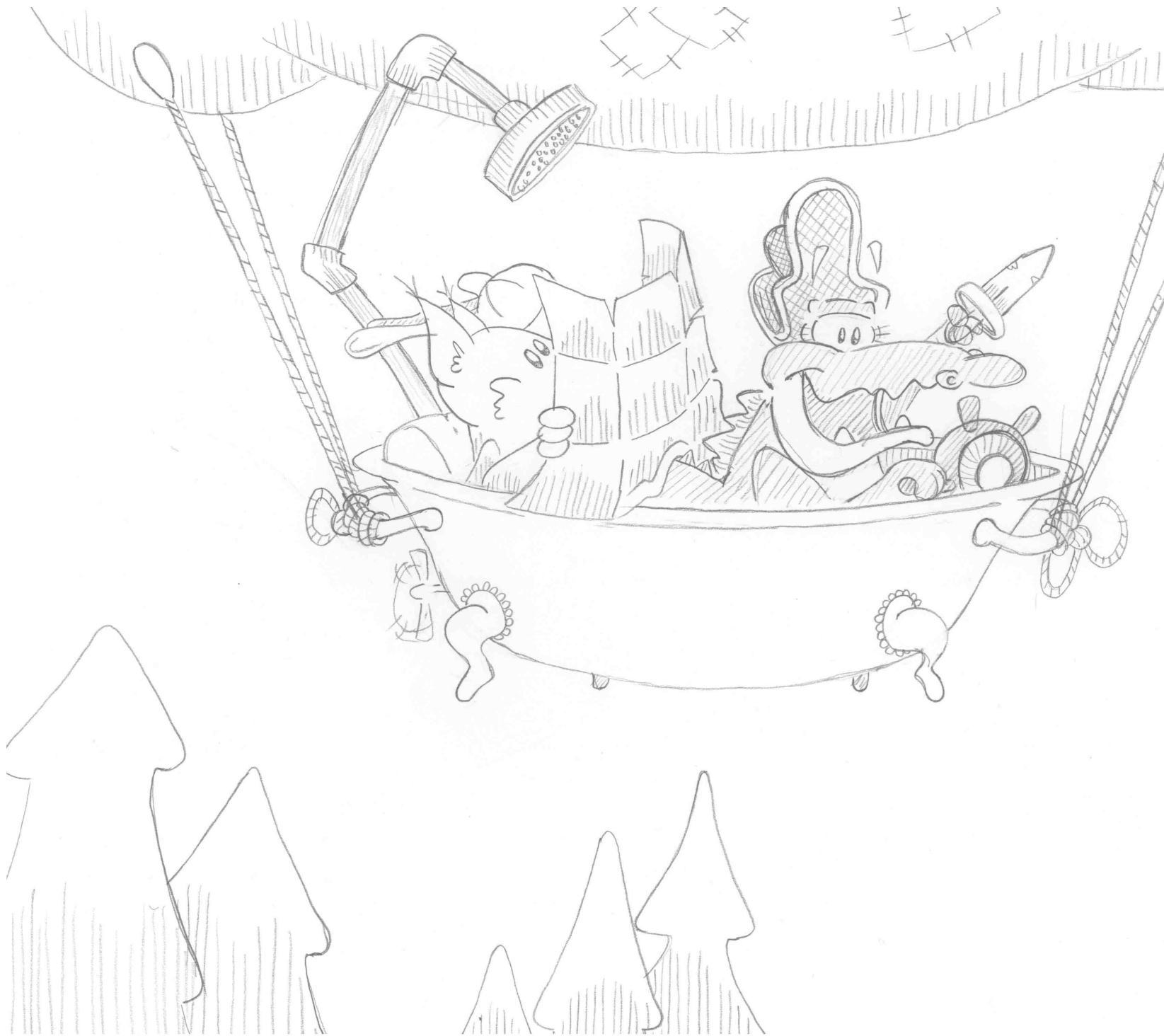
- Ja, jättegärna, får jag det? Konrad så jätteglad ut.

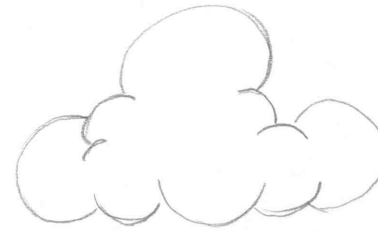
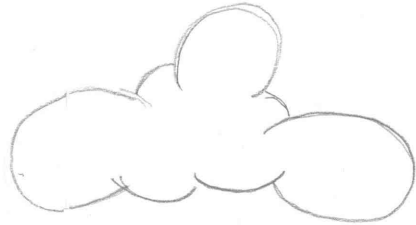
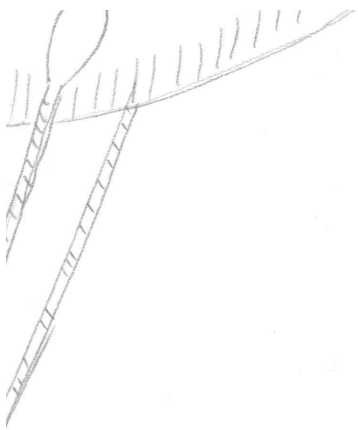
- Javisst, vår luftballong har kraschat så vi får nog gå vidare till fots, suckade Felix, om du inte har någonting emot det.

- Det ska vi nog kunna fixa....log Konrad och blinkade med ena ögat åt Felix.

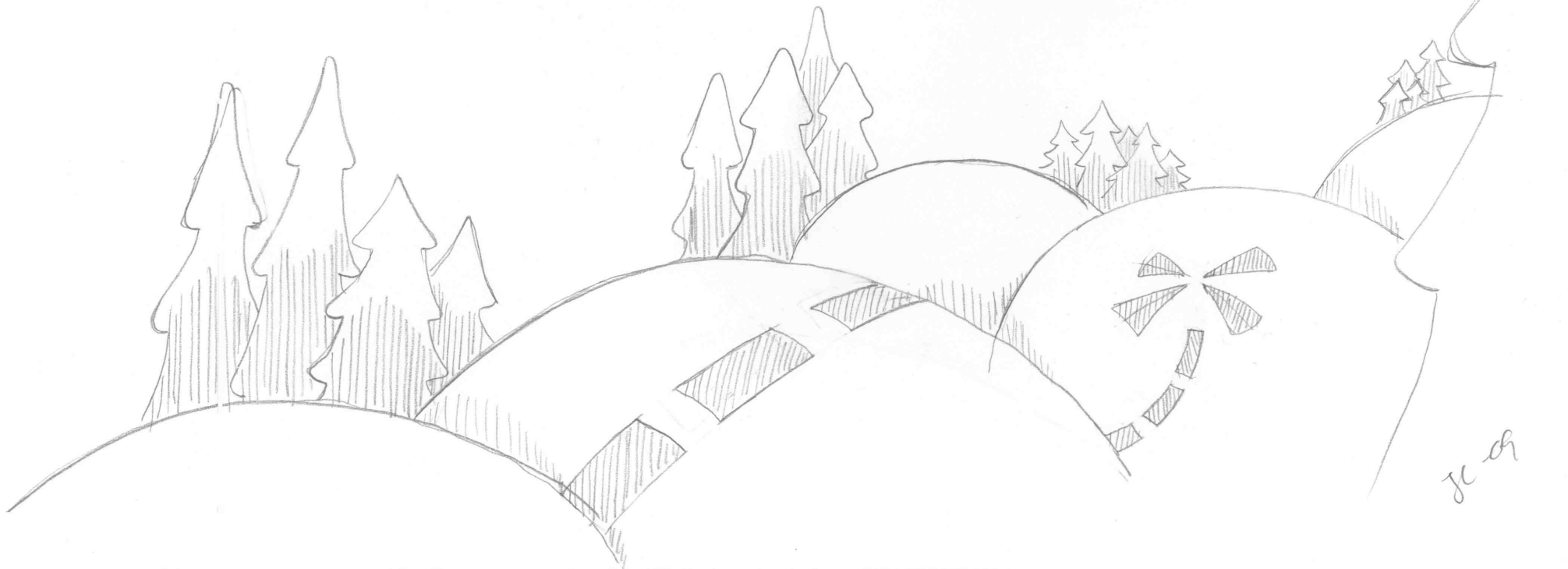

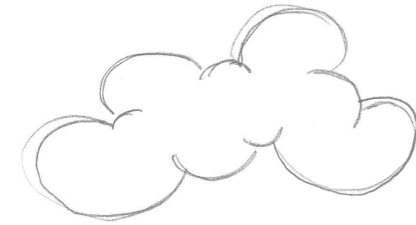
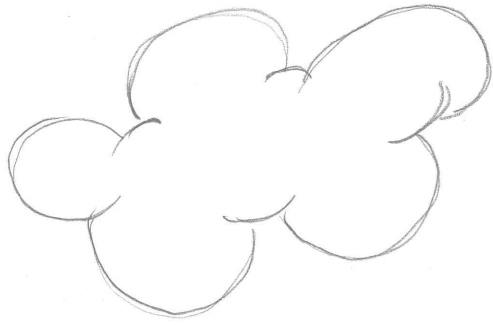

Konrad hade en jättefin flygmaskin som var precis så stor att Felix, Valle och Konrad rymdes utan att de fick trängas allt för mycket.

På ett ögonblick hade de hämtat upp Valle och äntligen var de på väg. Valle och Felix hjälptes åt med kartan medan Konrad styrde och efter många om och ännu flera men var de äntligen framme.

sc ch

. Tillsammans grävde de ett jättestort hål och på botten hittade de en kista full med.....snäckskal.

-Bah, suckade Valle, är det här skatten? Inget guld och inga diamanter? Det var inte mycket till skatt.

-Ja, jag vet inte det jag, sa Felix. Jag fick vara med om ett spännande äventyr och träffa två nya kompisar, bättre skatt än så vet jag inte om det går att få. Och det var de två kompisarna tvugna att hålla med om.

